

Първыйтъ редовенъ вѣстникъ е былъ единъ рѣкописенъ листъ на мѣсецъ издаванъ отъ Правителството на Венециѣ. Този Венецианскій вѣстникъ слѣдувалъ да ся раздава рѣкописенъ и слѣдъ изнамѣрваніето на типографійкъ до краѣтъ на 16-ї вѣкъ и еще по-късно.

На Венециѣ подражѣ въ това испослѣ градътъ Нюрембергъ въ Баварії, въ който ся издаде вѣстникъ подъ насловъ.

Не ся знае обаче кога е започналъ и да ли е пъщо по-старъ или по-новъ отъ рѣкописнѣтъ извѣстія на Венециѣ; а самото ще ся знае това е, че неговото издаваніе е влѣзло въ рѣдъ отъ 1612.

Нюрембергу послѣдова Англія, дѣто Лордъ Бенрленгъ издаде Англійскій Меркурий когато непобѣдимата флота заплашвала прибрѣжната на Англія. Петдесетыйтъ брой отъ този, вѣстникъ който ся намира въ Британскій музей *), иди си лѣтословіе 23 Юля 1588.

Най-отколѣщенъ отъ всичкытъ полититески вѣстници въ Френско е надписаныйтъ Газетт де Франсъ. Този вѣстникъ започналъ да го издава нѣкой си докторъ Тоофрастъ Ренодотъ, съ едно намѣреніе съвсѣмъ инакво отъ другытѣ вѣстници. Рассказватъ че този докторъ като искалъ да залѣгва болнытѣ си, събирай та имъ испращалъ рѣкописно, въ видъ на свитъкъ (булетинъ), най-любопытнѣтъ новини изнай напрѣдъ само отъ града и отъ царскій дворъ, а испослѣ и отъ други страни. Този дѣятеленъ докторъ като видѣлъ че тази му работа успѣва твърдъ много, и че съобщаванытѣ на болнытѣ му извѣстія ги разграбвали лакомо отъ рѣцѣтѣ имъ здравытѣ около тѣхъ, рѣшилъ да направи трайнѣ тѣзи си работѣ и да ѹкъ распространѣ; а за да оздрави за себе си притеяніето, поискалъ и получилъ отъ царя привилегіѣ за това на 1632. Събраніята отъ този вѣстникъ днесъ твърдѣ мѣчно ся намѣрватъ. Въ парижската книгохранителница има спазено само едно тѣло пълно.

Така е започнало въ Европѣ вѣстникарството, което имаше да подѣйствува толкозъ много връзъ щастіето на народытѣ както и дѣйствува съ това дѣто образува общото ми-

*) Този музей е днесъ най-богатыйтъ отъ всички други въ та-
квъзъ сбирки, и въ него намѣрва цѣкай вѣстници отъ всичкытѣ Е-
охи отъ започеніето имъ.